

Ако си помислим, че атмосферата на планетата (за Каспер е еднаква височина, както и земската, т.е. 9. мили) трябва да бъде еднаква разстояние от средата на небеса до оня негово надлъжение. За разстояние на това, принуден съм да приемам и една фигура.

Емпирическият път е атмосферата, т.е. средата на обкръжаващата кръг на неговата атмосферна повърхност. А - средата на отвъдната повърхност. С - това средоземие, а Р. меридиона атмосферата; трябва, според Хансена да бъде $CP = 9$ мили. Границата на предпоставената атмосфера е отсечка от Р. еднаква, т.е. Кривата CB да означава малък радиус, който от Р. е все още 9. мили по височина, съответно $AB = 9$ мили. Нормално е, че малък радиус ще бъде 9. мили и по повърхността на отсечката атмосферна повърхност, т.е. $DE = 7$ мили, понеже:

$$\begin{aligned} CP &= 9 \text{ м. а } AB = 9 \text{ м.} \\ CA &= CB \text{ и } PB = PD \\ PB &= PA + 9 \text{ а } CA = PA + 8 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{ако } PB &= CA + 1 \\ \text{тогава } PC &= CB + 1 \\ \text{или } PC + CE &= CE + EB + 1 \\ 8 + 7 &= 7 + 9 + 1 \\ 8 - 1 &= 9 \\ 7 &= 9. \end{aligned}$$

Онази мова излиза, че ако и да има на небеса атмосфера, ний не можем да се откъпем на отсечката ~~на~~ страна. И тъй страна е както едно върхо, което се издига 8 мили над небесното равнище (нуво). Ако би се въздигнал по едно върхо по асимптотата на сравнението еднаква височина, т.е. 29. мили - това би било върхът на факта до не би била се издигала над въздуха. Знаем; докато она малка страна на небеса границата на атмосферата не се издига по повърхността му, ние отсечката не можем да се издигаме над нея, защото височина, за да се издига ний на доволна височина, трябва да се издига в малък изглед с неговата височина.

КНИЖНИТЕ ДА
ОСТАВАТ
НА МЕСТО